

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος ΚΑ΄

Συνδρομή ἑτησια: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 12, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20 — Αἱ συνδρομαὶ ἄρροῦνται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶναι ἑτησιαί. — Γραφεῖον Διευθ. Ὁδὸς Σταδίου 32.

4 Μαΐου 1886

Ο ΝΑΥΑΓΟΣ ΤΗΣ ΚΥΝΘΙΑΣ

(Μυθιστόρημα Ἰουλίου Βέρν καὶ Ἀνδρέου Λωρῆ)

[Μετάφρ. Α. Π. Κουρτίδου.]

[Συνέχεια· Βλ. σελ. 257]

Ἐν Στοκόλμῃ ἐπίσης, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἱατροῦ Σβαρνεγκρόνα, περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος ἐγίνετο λόγος τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων. Τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἔληγεν ἡ προθεσμία τοῦ μεταξὺ τοῦ Βρέδεζορντ καὶ τοῦ ἐπιφανοῦς φίλου του στοιχήματος, οὗ κριτής, ὡς εἴπομεν, ἦτο ὁ καθηγητὴς Χόστετ.

Ἀπὸ δύο ἐτῶν οὔτε λέξις εἶχε λεχθῆ ὑπὸ τῶν δύο ἀντιπάλων περὶ τοῦ στοιχήματος. Ὁ ἱατρός ἐξηκολούθει ἐπιμόνως τὰς ἐρεῦνας αὐτοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ, ἔγραφεν εἰς τὰ ναυτικὰ πρακτορεῖα, ἐποπλασίαζε τὰς γνωστοποιήσεις ἐν ταῖς ἐφημερίσιν, ἀλλὰ δὲν ὡμολόγει ὅτι πάντες οἱ ἀγῶνες αὐτοῦ ἀπέβαινον ἄγονοι. Ὁ δὲ Βρέδεζορντ ἀπέφευγεν ἐξ ὑπάτης ἀβροφροσύνης νὰ φέρῃ τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἀρκούμενος, ὁσάκις εὕρισκεν εὐκαιρίαν, νὰ ῥίπτῃ εἰς τὸ μέσον ὑπαινιγμόν τινα περὶ τῆς ὠραιότητος τοῦ ἀντιτύπου τοῦ Πλινίου, τοῦ ἐκ τῶν πιεστηρίων τοῦ Ἄλδου Μανουτίου ἐξεληθόντος.

Μόνον δὲ ἐκ τῆς πανουργίας μεθ' ἧς ἐπληττε διὰ τῶν δακτύλων τὴν ταμβακοθήκην του τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ἠναγκάζετό τις νὰ σκεφθῆ ὅτι τοιαύδε περίπου ἐμερμήριζε κατὰ φρένα ὁ δικηγόρος :

— Αὐτὸς ὁ Πλίνιος δὲν θὰ εἶνε διόλου ἄσχημα μεταξὺ τοῦ Κοϊντιλιανοῦ μου τῆς πρώτης ἐκδόσεως τῆς Βενετίας καὶ τοῦ Ὁρατίου μου τῶν ἀδελφῶν Ἐλξεβίρ μετὰ τὰ μεγάλα περιθώρια καὶ τὸν σινικὸν χάρτιν.

Οὕτω τουλάχιστον ἠρμήνευεν ὁ ἱατρός τὸν μῖμον ἐκείνον, ἔχοντα τὸ ἐξαιρετικὸν προνόμιον νὰ ἐρεθίζῃ σφόδρα τὰ νεῦρα αὐτοῦ. Τὰς ἐσπέρας ἐκείνας ἐδείκνυτο ἐξαιρετικῶς ἀμείλικτος εἰς τὸ οὐδὲν καὶ οὐδὲν συνεχῶρει εἰς τοὺς συμπαίκτοράς του.

Ὁ χρόνος ἐν τούτοις ἐξηκολούθει τὴν πορείαν του καὶ εἶχε φθάσῃ τέλος ἡ ὥρα καθ' ἣν τὸ ζήτημα ἔπρεπε νὰ ὑποβληθῆ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ καθηγητοῦ Χόστετ.

Ὁ ἱατρός Σβαρνεγκρόνα εἰσηγήσατο τοῦτο μετὰ παρρησίας. Μόλις ἡ Κάζα ἀφῆκεν αὐτὸν μόνον μετὰ τῶν δύο φίλων του ὡμολόγησεν αὐτοῖς, ὅπως δι' ἐπιστολῆς εἶχεν ἤδη ὁμολόγησιν πρὸς τὸν Ἐρσεβον, τὴν πλήρη τῶν ἐρευνῶν του ἀποτυχίαν. Οὐδὲν διεφώτισεν ἔκτοτε τὸ περιβόλλον τὴν καταγωγὴν τοῦ Ἔρικ μυστήριον, ὁ δ' ἱατρός, ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ, ἠναγκάζετο νὰ συμπεράνῃ ὅτι τὸ μυστήριον ἐκεῖνο ἐφάνετο αὐτῷ ἀδύνακτον νὰ διαλευκανθῆ.

— Ἐν τούτοις, ἐξηκολούθησε, θὰ ἤμην ἄδικος πρὸς ἐμὲ αὐτόν, ἂν δὲν ἐδήλουν μετὰ τῆς αὐτῆς εἰλικρινείας ὅτι δὲν νομίζω διόλου ὅτι ἔχασα τὸ στοιχίμα. Δὲν ἐπανεῦρον τὴν οἰκογένειαν τοῦ Ἔρικ, εἶνε ἀληθές· ἀλλ' αἱ πληροφορίαι τὰς ὁποίας συνέλεξα ἐνισχύουσι μᾶλλον ἢ ἀναιροῦσι τὸ συμπέρασμα μου. Ἡ Κυνθία εἶνε ἡ ἦτο ἀνκνιρρήτως ἀγγλικὸν πλοῖον, καθόσον δεκαεπτὰ τοιαῦτα εἶνε ἐγγεγραμμένα εἰς τὸν Νηογνώμονα τοῦ Λούδ. Τὰ ἐθνογραφικὰ χαρακτηριστικὰ μένουσι προφανέστατα τὰ αὐτά, κελτικὰ ὡς καὶ πρότερον. Ἡ ὑπόθεσίς μου λοιπὸν περὶ τῆς ἐθνικότητος τοῦ Ἔρικ δὲν παραβλάπτεται πῶσως ἀπὸ τὰς ἐρεῦνας ταύτας. Τώρα, ὑπέροποτε, εἶμαι βέβαιος ὅτι εἶνε Ἴρλανθός, ὡς τὸ εἶχον προμνηστεύσῃ πρὸς δύο ἐτῶν. Ἀλλὰ, ἐνοεῖτε, ὅτι δὲν δύναμαι ν' ἀναγκάσω τὴν οἰκογένειάν του νὰ φανερωθῆ ἀναῦτη ἔχῃ λόγους νὰ μὴ θέλῃ ἢ ἂν ἐξηφανίσθῃ!... Ἰδοῦ, φίλε μου Χόστετ, τί εἶχον νὰ εἶπω. Τώρα εἰς ὕμᾶς ἀπόκειται ν' ἀποφανθῆτῃ ἂν ὁ Κοϊντιλιανὸς τοῦ φίλου μου Βρέδεζορντ πρέπει νομίμως νὰ μετενεχθῆ εἰς τὴν βιβλιοθήκην μου.

Ὁ δικηγόρος μετὰ τοὺς λόγους τούτους, οἵτινες προξένησαν εἰς αὐτὸν μεγίστην ἐπιθυμίαν νὰ γελᾶσῃ, ἐξηπλώθη ἐπὶ τῆς ἑδρας αὐτοῦ, κινῶν ἡρέμα τὴν χεῖρα ὡς νὰ ἤθελε νὰ διαμαρτυρηθῆ· εἶτα δὲ προσήλωσε τοὺς μικροὺς σπινθηροβόλους ὀφθαλμοῦς του ἐπὶ τοῦ καθηγητοῦ Χόστετ, ὅπως ἴδῃ πῶς ἐμελλε νὰ ἐξέλθῃ τοῦ διλήμματος.

Ὁ καθηγητὴς Χόστετ δὲν εἰδείξε τόσῃν ἀμνηχανίαν ὅσῃν ὑπέθετεν ὁ φίλος του. Ἀμνηχανῶν θὰ ἐφάνετο μόνον ἂν ἀκαταμάχητός τις ἀπόδειξις ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ προσαγομένη ἐπέβαλλεν εἰς αὐτὸν τὴν ὀδυνηρὰν ἀνάγκην ν' ἀποφανθῆ ὑπὲρ τοῦ ἐνός ἡ

τοῦ ἑτέρου· διότι ἕνεκα τοῦ συντοῦ καὶ ἀναποφασίστου χαρακτηρῶς του ὁ καθηγητῆς προὔτιμα πάντοτε τὰς ἀορίστους λύσεις. Ἐν τοιαύταις περιπτώσεσιν ἦτο ἔξοχος καὶ ἀπαράμιλλος εἰς τὸ δεικνύειν ἐναλλάξ καὶ τὰς δύο τοῦ πράγματος ἀπόψεις καὶ πλέειν ἐν τῇ ἀοριστίᾳ ὡς ὁ ἰχθύς ἐν τῷ ὕδατι. Τὴν ἐσπέραν δ' ἐκείνην ἐφάνη ὄντως ἄξιος ἐκυτοῦ.

— Ἀναμφισβήτητον εἶνε, εἶπε σείων τὴν κεφαλὴν, ὅτι ἡ ὑπαρξίς δεκαεπτὰ πλοίων φερόντων τὸ ὄνομα *Kurthia* εἶνε σπουδαῖον τεκμήριον ὑπὲρ τοῦ συμπεράσματος τοῦ διαπρεποῦς φίλου μας. Τὸ τεκμήριον τοῦτο, συνδεόμενον καὶ πρὸς τὰ ἐθνογραφικὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ παιδίου, ἔχει βεβαιῶς μεγάλην βαρύτητα καὶ δὲν διστάζω νὰ εἶπω ὅτι μοὶ φαίνεται σχεδὸν πειστικόν. Δὲν δυσκολεύομαι μάλιστα νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἂν ἐπρόκειτο νὰ ἐκφράσω ἰδίᾳ μου γνώμην περὶ τῆς ἐθνικότητος τοῦ Ἐρικ, ἡ γνώμη αὕτη θὰ ἦτο ἡ ἐξῆς· αἱ πιθανότητες πᾶσαι εἶνε ὑπὲρ τῆς ἰσλανδικῆς καταγωγῆς!... Ἄλλ' ἀπὸ τῆς πιθανότητος μέχρι τῆς βεβαιότητος ὑπάρχει μεγάλη ἀπόστανσις, νομίζω δὲ ὅτι ἀπαιτεῖται βεβαιότης διὰ τὴν ἀποφασίσην τις περὶ τοῦ ἐν λόγῳ ζητήματος. Ὅσον μεγάλα καὶ ἂν εἶνε αἱ ὑπὲρ τῆς γνώμης τοῦ Σβαρνεγκρόνα πιθανότητες, ὁ Βρέδεζορδ δύναται ν' ἀντιτάξῃ ὅτι ἐλλείπει ἡ πλήρης ἀπόδειξις. Δὲν βλέπω λοιπὸν κανένα ἀποχρῶντα λόγον νὰ δηλώσω ὅτι ὁ ἰατρὸς ἐκέρδησε τὸν Κοϊντιλιανὸν ὅπως οὐδὲ ὅτι ὁ ἀντίπαλός του ἐκέρδησε τὸν Πλίνιον. Κατ' ἐμὴν γνώμην, ἐπειδὴ τὸ ζήτημα μένει ἄλυτον, τὸ στοίχημα καταργεῖται, καὶ τοῦτο εἶνε, νομίζω, ἀρκετὰ εὐχάριστος λύσις καὶ διὰ τοὺς δύο σας.

Ἐπὶ πᾶσαι αἱ συνδιαλλακτικαὶ ἀποφάσεις, ἡ τοῦ καθηγητοῦ Χόστet εἰς οὐδέτερον τῶν ἐνδιαφερομένων εὐηρέστησεν.

Ὁ ἰατρὸς ἐποίησε διὰ τοῦ κάτω χείλους μορφασμὸν σαφῶς ἐκφράζοντα τὴν δυσαρέσειάν του. Ὁ δὲ Βρέδεζορδ ἠνωρθώθη βιαίως, κραυγάζας·

— Σὺς παρακαλῶ, κύριε Χόστet, μὴ ἐξάγεται τόσον βιαστικὰ τὸ συμπέρασμά σας!... Ἐπειδὴ ὁ Σβαρνεγκρόν, λέγετε, δὲν ἀπέδειξεν ἐπικρῶς τὸ γεγονός, τὸ ὁποῖον ἄλλως σὺς φαίνεται πιθανόν, δὲν δύνασθε ν' ἀποφανθῆτε ποῖος ἐξ ἡμῶν ἐκέρδησεν. Ἀλλὰ τί θ' ἀπαντήσητε ἂν ἐγὼ σὺς ἀποδείξω ἐδῶ καὶ ἀμέσως ὅτι ἡ *Kurthia* δὲν ἦτο διόλου ἀγγλικὸν πλοῖον;

— Τί θ' ἀπαντήσω; εἶπεν ὁ καθηγητῆς, ταραχθεὶς ἐκ τῆς αἰφνιδίως ἐκείνης ἐπιθέσεως... Σὺς βεβαιῶ, οὐτ' ἐγὼ δὲν τὸ εἰξεύρω. Ὅχ ἴδω, θὰ ἐξετάσω τὸ ζήτημα ὑπὸ πάσας τὰς ἐπιόψεις, καί...

— Ἰδοῦ, ἐξετάσατέ το ὅσον θέλετε! εἶπεν ὁ δικηγόρος· καὶ εἰσαγαγὼν τὴν δεξιὰν χεῖρα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν θυλάκιον τοῦ ἐπενδύτου του ἔλαβε τὸ χαρτοφυλάκιον αὐτοῦ, ἀφ' οὗ ἐξέβαλεν

ἐπιστολὴν περιχομένην εἰς ἐν τῶν κιτρίνων ἐκείνων περιβλημάτων, ἅτινα ἐκ πρώτης ὄψεως μαρτυροῦσι τὴν ἀμερικανικὴν αὐτῶν καταγωγὴν. Ἰδοῦ ἀναγνώσατε! εἶπε, θεὸς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ ἰατροῦ, ὅστις ἀνέγνω γεγωνίᾳ τῇ φωνῇ:

Πρὸς τὸν κύριον Βρέδεζορδ δικηγόρον,
εἰς Στοκόλμην.

Νέα Ὑόρκη, 27 Ὀκτωβρίου.

Κύριε, ἀπαντῶν εἰς τὴν ἀπὸ 4 τρέχοντος τιμίας σας, σπεύδω νὰ σὺς γνωστοποιήσω τὰ ἐπόμενα: 1) Ἐν πλοῖον ὀνομαζόμενον *Kurthia*, ἔχον πλοίαρχον τὸν Βάρτωνα καὶ ἀνήκον εἰς τὴν γενικὴν ἐν Καναδᾷ μεταγωγικὴν ἐταιρίαν ἐναυάγησεν αὐτάνδρον ἀκριβῶς πρὸ δεκατεσσάρων ἐτῶν ἐπὶ τῆς παραλλήλου τῶν Φεροῶν νήσων.

2) Τὸ πλοῖον τοῦτο ἦτο ἠσφαλισμένον εἰς τὴν Γενικὴν τῶν ἀτμοπλοίων ἠσφαλιστικὴν ἐταιρίαν (General Steam navigation insurance company) τῆς Νέας Ὑόρκης ἀντὶ τριῶν ἑκατομμυρίων ὀκτακοσίων χιλιάδων δολαρίων.

3) Ἐπειδὴ ἡ ἐξαφάνισις τῆς «Κυρθίας» ἔμεινεν ἀνεξήγητος, τὰ δὲ αἷτια τοῦ ναυαγίου δὲν ἐδικαιολογήθησαν ἐπαρκῶς εἰς τὴν Ἀσφαλιστικὴν ἐταιρίαν, προέκυψε δικὴ ἣν ἀπώλεσαν οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ ρηθέντος πλοίου.

4) Ἡ ἀπώλεια τῆς δικῆς ταύτης ἐπὶ ἡμέρας τὴν διάλυσιν τῆς ἐν Καναδᾷ μεταγωγικῆς ἐταιρίας, μὴ ὑφισταμένης ἀπὸ ἑνδεκα ἐτῶν.

Ἀναμένων νέας διαταγὰς, σὺς παρακαλῶ, κύριε, νὰ δεχθῆτε τὴν εὐχρικὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Ἰερემίας Σμιθ Οὐάλκερ καὶ Σα.
πράκτορες.

— Λοιπὸν, πῶς σὺς φαίνεται; ἠρώτησεν ὁ κύριος Βρέδεζορδ, εὐθύς ὡς ὁ ἰατρὸς ἐπέρανε τὴν ἀνάγνωσίν του. Ὁμολογεῖτε ὅτι ἔχει ἀξίαν αὐτὸ τὸ ἔγγραφο;

— Τὸ ὁμολογῶ εὐχαρίστως, ἀπεκρίθη ὁ ἰατρὸς. Ἀλλὰ πῶς διάβολο κατωρθώσατε νὰ τὸ βάλετε εἰς τὸ χεῖρι;

— Ἀπλουστάτα. Τὴν ἡμέραν καθ' ἣν μοῦ ὠμιλήσατε περὶ τῆς *Kurthias* ὡς περὶ πλοίου κατ' ἀνάγκην ἀγγλικῶ, μοῦ ἐπῆλθεν ἀμέσως κατὰ νοῦν ὅτι παρὰ πολὺ περιωρίζατε τὸν κύκλον τῶν ἐρευνῶν σας, καὶ ὅτι τὸ πλοῖον ἦτο πολὺ δυνατὸν νὰ εἶνε καὶ ἀμερικανικόν. Ἰδὼν ὅτι ὁ καιρὸς παρήρηχτο καὶ δὲν κατωρθώνατε τίποτε, ἐσκέφθην νὰ γράψω εἰς Νέαν Ὑόρκην. Μετὰ τὴν τρίτην μου ἐπιστολὴν ἔλαβον αὐτὴν τὴν ἀπάντησιν. Τὸ πρᾶγμα εἶνε ἀπλουστάτον, ὡς βλέπετε, ἀλλὰ δὲν νομίζετε ὅτι μοῦ ἐξασφαλίζει,

ἀναμφισβητήτως πλέον τὴν κυριότητα τοῦ Πλίνου σας;

— Τὸ συμπέρασμα σας μού φαίνεται βεβαιωμένο! ἀντεῖπεν ὁ ἰατρός ἀναγινώσκων αὐθις τὴν ἐπιστολὴν ἐν σιγῇ ὡσεὶ ἐζήτει νέα ἐπιχειρήματα πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης του.

— Τί ἐννοεῖτε βεβαιωμένο; ἀνέκραξεν ὁ δικηγόρος. Σᾶς ἀποδεικνύω ὅτι τὸ πλοῖον ἦτο ἀμερικανικόν, ὅτι ἐναυάγησεν ἐπὶ τῆς παραλλήλου τῶν Φεροῶν νήσων, πλησίον τῶν νορβηγικῶν ἀκτιῶν, ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴν ἣτις συμφωνεῖ πρὸς τὴν ἔλευσιν τοῦ παιδίου καὶ δὲν πείθεσθε περὶ τῆς πλάνης σας;

— Διόλου! Σημειώσατε, ὅτι δὲν ἀνοῦμαι διόλου τὴν μεγάλην ἀξίαν τοῦ ἐγγράφου σας. Ἀνεκαλύψατε ὅτι δὲν ἠδυνήθητὴν νὰ ἀνεκαλύψω ἐγὼ, τὴν ἀληθῆ *Kurthlar*, ἣτις ἐναυάγησεν εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τὰς ἀκτὰς μας ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴν τῆς εὐρέσεως τοῦ παιδίου!... Ἀλλ' ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς παρατηρήσω ὅτι ὅλα αὐτὰ ἴσα ἴσα ἐπικυροῦσι τὴν θεωρίαν μου. Διότι ἐπὶ τέλους τὸ πλοῖον ἦτο καναδικόν, δηλαδή ἀγγλικόν, ἐπειδὴ δὲ τὸ ἰρλανδικόν στοιχεῖον εἶνε ἄφθονον εἰς τὸν Καναδᾶν, ἔχω τοῦ λοιποῦ ἓνα λόγον περισσότερον νὰ εἶμαι βέβαιος ὅτι τὸ παιδίον εἶνε ἰρλανδικῆς καταγωγῆς!

— Ἄ! Αὐτὰ ἐξάγετε ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴν μου! ἀνέκραξεν ὁ Βρέδεζορν μᾶλλον δυσηρεστημένος ἢ ὅσον προσεπάθει νὰ φανῇ. Καὶ χωρὶς ἄλλο, θὰ δυσχυρίζεσθε ἀκόμη ὅτι δὲν ἐχάσατε τὸν Πλίνιον σας;

— Βεβαίως.

— Ἴσως μάλιστα νομίζετε ὅτι ἔχετε καὶ δικαιώματά τινα ἐπὶ τοῦ Κεϊντιλιανοῦ μου.

— Δὲν εἰξεύρω, ἀλλ' ἐλπίζω ν' ἀποδείξω τὰ δικαιώματά μου ταῦτα δι' αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς ἀνακαλύψεώς σας, φθάει νὰ μού παραχωρήσῃτε μίαν ἄλλην προθεσίαν καὶ ν' ἀνανεώσῃτε τὸ στοιχείματά μας.

— Ἔστω! Δέχομαι! Πόσον καιρὸν θέλετε;

— Δύω ἔτη, καὶ ὡς τέρμα τῆς προθεσίμας μας ἄς ὀρίσωμεν τὰ μετὰ δύο ἔτη Χριστοῦγεννα.

— Σύμφωνοι! ἀπεκρίθη ὁ Βρέδεζορν. Ἀλλὰ σᾶς βεβαίω, ἐξοχώτατε, ὅτι θὰ κάμετε καλὰ νὰ μού στείλετε ἀμέσως τὸν Πλίνιον σας!

— Δὲν τῶχω σκοπὸν! Θὰ φαντάζῃ τόσον εὐμορφα εἰς τὴν βιβλιοθήκην μου εἰς τὸ ἱλάγι τοῦ Κεϊντιλιανοῦ σας!...

Z.

Ἡ γνώμη τῆς Βάρδας.

Κατ' ἀρχὰς ὁ Ἐρικ, ἐν τῇ πρώτῃ τῆς θυσίας ὁρμῇ, ἐπεδόθη ὀλοφύχως εἰς τὸ ἔργον τοῦ ἀλιεύς προσπαθῶν πάσῃ δυνάμει νὰ λησμονήσῃ ὅτι ἐγνώρισεν ἄλλον βίον. Πρῶτος πάντοτε ἐγει-

ρόμενος, πρῶτος ἠτοίμαζε τὸ ἀκάτιον τοῦ θεοῦ πατρός του, καὶ παρεσκευάζε τὰ πάντα. Ἄν ἦτο νηνεμία, ὁ Ἐρικ ἐλάμβανε τὰς βαρεῖας κόπας, ἐκωπηλάτει ἰσχυρῶς, ἐφαίνετο ὅτι ἐπέζητει τὰς μάλιστα τραχείας καὶ ἐπιμόχθους τῶν ἐργασιῶν. Οὐδὲν κατέβαλλεν αὐτὸν, οὔτε ἡ μακρὰ διαμονὴ ἐν τῇ ἀμφιτύθμει βυτίνῃ ἐν ἣ ἀναμείνει ὁ ἀλιεύς τοῦ ὀνίσκου ὅπως συλληφθῆ εἰς τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ ὁ ἰχθύς, οὐδὲ αἱ ποικίλαι παρασκευαὶ εἰς ἃς ὑποβάλλει αὐτὸν συλληφθέντα, ἐξάγων κατ' ἀρχὰς μὲν τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἣτις εἶνε γευστικωτάτη, εἶτα δὲ τὴν κεφαλὴν, καὶ μετὰ ταῦτα τὰ ὅσα πρὶν ρίψῃ αὐτὸν εἰς τὸ ἰχθυοδοχεῖον ὅπου ταριχεύεται τὸ πρῶτον. Οἰοδότητε καν ἂν ἦτο τὸ ἔργον, ὁ Ἐρικ ἐξετέλει αὐτὸ οὐ μόνον εὐσυνειδήτως ἀλλὰ καὶ μετὰ τινος πάθους. Ἡ ἐπιμέλεια ἦν κατέβαλλε καὶ περὶ τὰς ἐλαχίστας τοῦ ἐπαγγέλματος λεπτομερείας ἐξέπληττε τὸν γαλήνιον Ὄθωνα.

— Πῶς θὰ ἐστενοχωριόσουν ἐκεῖ πέρα 'ς τὴν Στοκόλμῃ! τῷ ἔλεγεν ἀφελῶς ὁ ἀγαθὸς νεανίσκος. Μονάχα ἅμα ἀφήσης τὴν ἀκρογιαλιὰ καὶ πᾶς εἰς τ' ἀνοικτὰ ζῆς ἀληθινά. Ἐξω ἀπὸ τὴν θάλασσα τίποτε δὲν σοῦ ἀρέσει.

Σχεδὸν πάντοτε, ὡσάκις ἡ συνδιάλεξις ἐλάμβανε τὴν τροπὴν ταύτην, ὁ Ἐρικ ἔμενε σιωπηλός· ἐνίοτε, τὸν κνιόν, ἐπελαμβάνετο αὐτὸς τοῦ θέματος τούτου προσπαθῶν νὰ πείσῃ τὸν Ὄθωνα, ἢ μᾶλλον νὰ πείσῃ ἑαυτὸν ὅτι ὠραιότερα ζωὴ τῆς ἰδικῆς των δὲν ὑπῆρχε.

— Κ' ἐγὼ ἔτσι θαρρῶ! ἀπάντα ὁ ἄλλος ἡρέμα μειδιῶν.

Καὶ ὁ δυστυχῆς Ἐρικ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον ἔπως πνίξῃ στεναγμὸν τινα.

Τὸ ἀληθές εἶνε ὅτι ἐθλίβετο βαθέως διότι ἐγκατέλιπε τὰς σπουδὰς του, διότι ἔβλεπεν ἐνυτὸν καταδεδικασμένον εἰς αὐτόχροημα χειρωνακτικὸν ἔργον. Ὅτε ἐπήρχοντο εἰς αὐτὸν αἱ σκέψεις αὗται κατέβαλλε πᾶσαν τὴν ἰσχύν αὐτοῦ ὅπως τὰς ἀπωθήσῃ καὶ ἀντεπάλαιε κρατερῶς κατ' αὐτῶν. Ἀλλὰ μεθ' ὅλην τὴν θέλησίν του, πικρία καὶ θλίψις κατεκυρίευσεν αὐτὸν. Ἀλλ' ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ἠνείχετο νὰ μαντεύσῃ τις τὴν ἀποθάρρυνσίν του. Τὸ ἐπόμενον γεγονός, περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔαρος συμβᾶν, κατέστησεν ὄξυτέραν ἔτι τὴν ἀνίαν του.

Τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἡμέραν ὁ ἀλιεύς καὶ οἱ δύο υἱοὶ του εἰργάζοντο δραστηρίως ἐν τῷ παραπήγματι πρὸς σποῖθασιν τῶν ταριχευθέντων ὀνίσκων. Ὁ οὐρανὸς ἦτο τεφρόχρους. Οἱ δύο νεανίσκοι μεθ' ὅλην τὴν προθυμίαν αὐτῶν παρέτήρησαν ὅτι λίαν δυσχερὲς καὶ ὀδυνηρὰ ἀπέβαινε ἡ ἐργασία· θὰ ἔλεγέ τις ὅτι πάντα περὶ αὐτοὺς ἐβάθυνον πλέον τοῦ συνήθους καὶ αὐτοῦ ἔτι τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος συμπεριλαμβανομένου.

— Παράξενον! εἶπεν ὁ Ἐρικ, βοῖζουν τ' αὐτιά μου ὡς νὰ ἤμην μέσα εἰς ἀερόστατον, εἰς ὕψος τεσσάρων ἢ πέντε χιλιάδων μέτρων.

Σχεδὸν δὲ ταῦτοχρόνως ἢ ρίς αὐτοῦ ἤρξατο αἰμορροοῦσα. Ὁ Ὄθων ὅμοια ἤσθάνετο συμπτώματα, εἰ καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ τὰ καθορίσῃ μετὰ τῆς αὐτῆς ἀκριβείας.

— Νομίζω ὅτι τὸ βαρόμετρον θὰ κτεέθῃ πολὺ! ἐξηκολούθησε λέγων ὁ Ἐρικ. Ἄνεῖχα καιρὸν νὰ τρέξω ἕως τοῦ Μαλαρίου, θὰ ἐπύγαινα νὰ τὸ ἰδῶ.

— Ἐχεις ὅσον καιρὸν θέλεις, ἀπεκρίθη ὁ Ὄθων. Κῦττα· ἡ δουλειά μας σχεδὸν ἐτελείωσε, καὶ ἂν τύχη καὶ ἀργήσης δὲν θὰ χαλάσῃ δὰ ὁ κόσμος, τὴν ἀποτελειώνω μοναχός μου!

— Καλὰ λοιπὸν, πηγαίνω, εἶπεν ὁ Ἐρικ. Τὶ νὰ σοῦ εἰπῶ, Ὄθων, δὲν εἰξέυρω διατὶ αὐτὴ ἡ κατάστασις τῆς ἀτμοσφαιρας μὲ ἀνησυχεῖ τόσο πολὺ!... Πόσον ἤθελα νὰ ἔχῃ ἐπιστρέψῃ ὁ πατέρας!

Ἐνῶ διηυθύνετο πρὸς τὸ σχολεῖον συνήντησε καθ' ὁδὸν τὸν Μαλάριον.

— Σὺ εἶσαι, Ἐρικ; εἶπεν ὁ διδάσκιλος. Χαίρω πολὺ ὅτι δὲν εἶσαι εἰς τὴν θάλασσαν!.. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἠρχόμην νὰ ἐρωτήσω!.. Τὸ βαρόμετρον ἔχει καταβῆ φοβερά ἐδῶ καὶ μισὴν ὥραν!... Ποτέ μου δὲν εἶδα ὅμοιον πρᾶγμα. Τώρα δεικνύει 718 χιλιοστημόρια. Μεγάλην τρικυμίαν θὰ ἔχωμεν ἐξάπαντος.

Πρὶν περάνῃ τὸν λόγον αὐτοῦ ὁ Μαλάριος, βροντῆ τρομερᾷ, ἦν ἐπηκολούθησε συριγμὸς ἀπαισίος διέσχισε τὸν ἀέρα. Ὁ οὐρανὸς καλυφθεὶς ἐν μιᾷ στιγμῇ πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ μελανοτάτης κηλίδος ἐγνωφώθη πανταχόθεν μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος. Αἶφνης δὲ, μετὰ παρεμπεσοῦσαν πλήρη σιγῆν, τὰ φύλλα τῶν δένδρων, τὰ κάρφη τῶν ἀχύρων, ἡ ἄμμος, οἱ χάλικες ἐσαρώθησαν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ὑπὸ τοῦ κατχιγίζοντος ἀνέμου. Ἡ καταίγις εἶχεν ἐπισκήψῃ.

Ἡ σφοδρότης αὐτῆς ἦτο φοβερὰ καὶ πρωτοφανής. Αἱ θύραι, τὰ παραθυρόφυλλα, ἐναχοῦ δὲ καὶ αὐταὶ αἱ στέγαι ἀφηρηπάγησαν ὡς πετερά. Οἴκοι κατέρρεον. Πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ παραπήγματα κατεκρημνίσθησαν ὑπὸ τῆς μκνιῶδους τοῦ ἀνέμου πνοῆς. Ἐν τῷ ὁρμίσῳ, συνήθως γαληνιαῷ ὡς φρέαρ καὶ κατὰ τὰς δεινοτάτας τῶν τρικυμιῶν τοῦ πελάγους, πελώρια ὑψοῦντο τὰ κύματα θρυκόμενα κατὰ τῆς ἀκτῆς μετὰ δεινοῦ πατάγου.

Ὁ τυρῶν λυσσῶδως ἐπελθὼν διήρκεσεν ἐπὶ ὥραν ὄλην, εἶτα δὲ περιορισθεὶς ὑπὸ τῶν ὑψηλῶν ὄρεων τῆς Νορβηγίας ἐκ κίμπε πρὸς νότον καὶ ἀπῆλθεν ὅπως σαρώσῃ τὴν κεντρικὴν Εὐρώπην. Ἐν τοῖς χρονικοῖς τῆς μετεωρολογίας ἐμεινεν ὡς εἰς τῶν ἐξαιρετικῶν καὶ καταστρεπτικωτάτων ἐξ ὅσων ποτὲ διῆλθον τὸν Ἀτλαντικόν.

Οἱ φοβεροὶ τῆς ἀτμοσφαιρας σάλιοι προαγγέλλονται ἐπὶ τῶν χρόνων ἡμῶν ὑπὸ τοῦ τηλεγράφου. Ὄθεν οἱ πλείστοι τῶν λιμένων τῆς Εὐρώπης εἰδοποιηθέντες διὰ τοῦ σύρματος εἶχον εὐτυχῶς προλάβῃ νὰ σημάνωσι τὸν κίνδυνον εἰς τὰ ἀποπλέοντα ἢ μὴ ἀσφαλῶς ἠγκυροβολημένα πλοῖα. Τὰ δυστυχῆματα λοιπὸν προελήφθησαν ἐν τινι μέτρῳ. Ἄλλ' ἐπὶ τῶν ἀποκέντρων ἀκτῶν, ἐν τοῖς χωρίοις τῶν ἀλιέων καὶ ἐν τῷ πελάγει τὰ ναυάγια ὑπερέβησαν πάντα ὑπολογισμόν. Τὸ γραφεῖον τοῦ Νηογνώμονος καὶ τὸ τοῦ Λοῦδ ἐν Γαλλίᾳ ἐσημείωσαν ὑπὲρ τὰ ἐπτακόσια τριάντα.

Ἡ πρώτη σκέψις ἀπάσης τῆς οἰκογενείας τοῦ Ἐρσεβον, ὡς καὶ χιλιάδων ἄλλων οἰκογενειῶν ἀλιέων, τὴν ἀποφράδα ἐκείνην ἡμέραν, ἐστράφη ὡς εἰκός, πρὸς τοὺς ἐν τῇ θαλάσῃ οἰκίους. Ὁ Ἐρσεβον συνήθως ἠλίτευεν εἰς τὴν δυτικὴν ἀκτὴν ἀρκούντως μεγάλης νήσου, κειμένης δύο περίπου μίλια ἀπὸ τοῦ στομίου τοῦ ὁρμίσκου, ἐκείνης ἀκριβῶς παρ' ἣν εἶχε σώσῃ νήπιον τὸν Ἐρικ. Ἡλπιζον, ὡς ἐκ τῆς ὥρας καθ' ἣν ἐπέσκηψεν ἡ καταίγις, ὅτι εἶχε προφθάσῃ νὰ σωθῇ, ἔστω καὶ προσαράσσω τὸ ἀκάτιον αὐτοῦ εἰς τὴν χθαμαλὴν καὶ ἀμμόδη ἀκτὴν. Ἄλλ' ἐκ τῆς μεγάλης αὐτῶν ἀνησυχίας ὁ Ἐρικ καὶ ὁ Ὄθων δὲν ἠδύνηθησαν ν' ἀναμείνωσι μέχρις ἐσπέρας ὅπως ἐξελέγξωσι τὸ βásiμον τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

Μόλις ὁ ὁρμίσκος ἀνέλαβε τὴν συνήθη γαλήνην, μετὰ τὴν πάροδον τῆς θυέλλης, ἐπεισαν γείτονά τινα νὰ τοῖς δανείσῃ τὸ ἀκάτιόν του ὅπως μεταβῶσι πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ πατρός των. Ὁ Μαλάριος ἀπήτησεν ἐπιμόνως νὰ συνοδεύσῃ τοὺς νεανίσκους εἰς τὴν ἐξερεύνησιν ταύτην. Ἀπῆλθον λοιπὸν καὶ οἱ τρεῖς, ὑπὸ ἀγωνιώδους βλέμματος τῆς Κατρίνας καὶ τῆς θυγατρὸς τῆς προπεμφθέντες.

Πρὸ τοῦ ὁρμίσκου ὁ ἄνεμος εἶχε κοπάσῃ, ἀλλ' ἔπνεεν ἐκ δυσμῶν καὶ ὅπως ἐξέλθωσι τοῦ στομίου ἐδέησε νὰ συστείλωσι τὸ ἰστίον καὶ προχωρήτωσι κωπηλατοῦντες. Τοῦτο ἐπήνεγκε βραδύτητα ὀλοκλήρου ὥρας.

Ἐξελθόντες τοῦ στομίου εὐρέθησαν κατέναντι ἀπροσδοκῆτου κωλύματος. Ἡ καταίγις ἐξηκολούθει μαινομένη ἐπὶ τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τὰ κύματα θρανόμενα κατὰ τοῦ νησιδίου ὀπερ φράττει τὴν εἴσοδον τοῦ ὁρμίσκου τῆς Νορόης ἐσχημάτιζον δύο ρεύματα ἄτινα ἐνούμενα ὀπισθεν τοῦ νησιδίου τούτου εἰσώρων εἰς τὸν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ὁρμίσκου πόρον ἀκατασχέτως. Ἦτο ἀδύνατον νὰ προχωρήσωσι μόνον ἀτμόπλοيون τι θὰ τὸ κατῶρθου, δυσχερῶς δὲ καὶ τοῦτο· ἀλλ' ἀσθενὲς ἀκάτιον ἐλαυνόμενον διὰ κωπῶν καὶ ἀντίπρωρον ἔχον τὸν ἄνεμον, τί ἠδύνατο νὰ πράξῃ; Ἡναγκάσθησαν νὰ ὑποστρέψωσιν εἰς τὴν Νορόην καὶ ἀναμείνωσι.

Τὴν συνήθη ὄραν τῆς ἐπανόδου τῶν ἀκατίων δὲν ἐπανήλθεν ὁ Ἑρσεβον. Ἀλλὰ δὲν εἶχεν ἐπανάληθι ὁμοίως οὐδεὶς τῶν μεταβάντων εἰς ἀλιεῖαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Πιθανώτερον λοιπὸν ἦτο ὅτι κοινόν τι κώλυμα ἐκράτησεν αὐτοὺς ἐκτὸς τοῦ ὁμίσκου ἢ ὅτι δυστύχημά τι ἐπῆλθεν. Ἐν τούτοις θλιβερωτάτη παρῆλθεν ἡ ἐσπέρα ἐν τοῖς οἰκίσκοις ἐξ ὧν ἔλειπέ τις τῶν οἰκείων. Ἐφ' ὅσον δὲ προὔχωρει ἡ νύξ καὶ οἱ ἀπόντες δὲν ἐπέστρεπον, ἡ ἀγωνία ἐπετείνετο· ἐν τῷ οἰκίσκῳ τοῦ Ἑρσεβον οὐδεὶς κατεκλίθη. Διῆλθον τὰς μακρὰς τῆς προσδοκίας ὥρας περὶ τὴν πυρὰν τῆς ἐστίας ἐν σιγῇ καὶ ἀγωνίᾳ.

Ἡ ἡμέρα τὸν Μάρτιον ἔρχεται βραδέως ἐν ταῖς βορείαις ταύταις χώραις. Ἐκείνη ἀνέτειλε διαυγῆς καὶ καθαρὰ τοῦλάχιστον· ὁ ἀπόγειος ἄνεμος ἔπνεε πρὸς τὸ πέλαγος, ὅθεν ὑπῆρχεν ἐλπίς νὰ διαβῶσι τὸν πόρον. Ἀληθῆς στολισκος ἀκατίων, ἀποτελούμενος ὑπὸ πάντων σχεδὸν τῶν εὐρισκομένων διαθεσίμων εἰς Νορόην, ἠτοιμάζετο ν' ἀποπλεύσῃ πρὸς ἀναζήτησίν των, ὅτε ἀνηγγέλθη ὅτι πολλὰ πλοιάρια ἤρχοντο, ἅτινα πράγματι μετ' ὀλίγον ἀφίκοντο εἰς τὸ χωρίον.

Ἦσαν τὰ τὴν προτεραίαν πρὸ τοῦ τυφῶνος ἀναχωρήσαντα πάντα ἐκτὸς τοῦ ἀκατίου τοῦ Ἑρσεβον.

Οὐδεὶς ἠδυνήθη νὰ παράσχῃ πληροφορίαν τινα περὶ αὐτοῦ. Καὶ τοῦτο δ' ἔτι ὅτι δὲν ἐπέστρεψε μετὰ τῶν ἄλλων καθίστα μᾶλλον ἀνησυχαστικὴν τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην, διότι πάντες οἱ ἀλιεῖς δεινῶς εἶχον κινδυνεύσῃ. Οἱ μὲν εἶχον καταληφθῆ ὑπὸ τοῦ τυφῶνος καὶ ἐρρίφθησαν εἰς τὴν ἀκτὴν ὅπου τὰ πλοιάριά των ἐξώκειλαν. Ἄλλοι ἠδυνήθησαν νὰ καταφύγωσιν εἰς μυχόν τινα μὴ ἐκτεθειμένον εἰς τὴν καταιγίδα. Ὀλίγιστοι δ' εἶχον εὔρεθῆ εἰς τὴν ξηρὰν τὴν κρίσιμον ἐκείνην στιγμὴν.

Ἀπεφασίσθη ὅπως ὁ ἔτοιμος ἤδη πρὸς ἀπόπλυν στολισκος μεταβῆ πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ ἀπόντος. Ὁ Μαλάριος ἠθέλησε καὶ πάλιν νὰ συμμετάσχῃ τῆς ἐξερευνήσεως μετὰ τοῦ Ἑρρικ καὶ τοῦ Ὄθωνος. Μεγαλόσωμός τις κιτρινοθρεξίων καταφανῆ σημεῖα ἀνησυχίας δεικνύων ἔτυχε τῆς ἀδείας νὰ συνεπιβῆ τοῦ ἀκατίου των. Ἦτο ὁ Κλάας, ὁ γροιλανδικὸς κύων ὃν ὁ Ἑρσεβον εἶχε φέρῃ ἔκ τινος πλοῦ αὐτοῦ μέχρι τοῦ ἰκρωτηρίου Φάρουελ.

Ἀμα ἐξελθόντα τοῦ πόρου τὰ πλοιάρια διεσκορπίσθησαν τὰ μὲν δεξιὰ τὰ δὲ ἀριστερὰ ὅπως ἐξερευνήσωσι τὰς ἀναριθμήτους νήσους αἵτινες εἶνε διεσπαρμέναι περὶ τὸν ὁμίσκον τῆς Νορόης ὡς καὶ καθ' ὅλην τὴν νορθηγικὴν ἀκτὴν.

Ὅτε, κατὰ τὸ σύνθημα αὐτῶν, τὴν μεσημέριαν συνητήθησαν ἕξω τοῦ στομίου, οὐδὲν ἔχον τοῦ Ἑρσεβον εἶχεν εὔρεθῆ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἔρευνα εἶχεν γίνεαι μετ' ἄκρας προσοχῆς, ἅπαντες ἦσαν

σύμφωνοι ὅτι οὐδὲν ἄλλο δυστυχῶς ὑπελείπετο εἰμ' ἢ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸ χωρίον.

Ἀλλ' ὁ Ἑρρικ δὲν ἀπεθαρρύνθη οὐδ' ἀπέλιπε πᾶσαν ἐλπίδα. Ἐδήλωσεν ὅτι ἐξερευνήσας τὰς πρὸς νότον νήσους ἤθελε τώρα νὰ ἐξερευνήσῃ καὶ τὰς πρὸς βορρᾶν. Ὁ Μαλάριος καὶ ὁ Ὄθων ὑπεστήριξαν τὴν γνώμην του, οἱ δ' ἄλλοι ἀλιεῖς ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποκύψωσιν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν του· δόντες λοιπὸν εἰς αὐτοὺς κέλητά τινα (πάσαρην) ὅπως ἀποπειραθῶσι τὴν ἐσχάτην ταύτην ἀναζήτησιν ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Νορόην.

Ἡ ἐπιμονὴ αὕτη ἔμελλε νὰ στεφθῆ ὑπὸ ἐπιτυχίας. Περὶ τὴν δευτέραν ὄραν, ἐν ᾗ τὸ ἀκατίον παρέπλεε νησίδιον παρακείμενον τῇ ξηρᾷ, ὁ Κλάας ἤρξατο αἴφνης ὑλακτῶν. Πρὶν δὲ δυνηθῶσι νὰ κρατήσωσιν αὐτὸν ὤρμησεν εἰς τὸ ὕδωρ δραμῶν πρὸς τὰς ὑφάλους.

Ὁ Ἑρρικ καὶ ὁ Ὄθων ἰσχυρῶς κωπηλατοῦντες ἐχώρησαν κατὰ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν. Μετ' ὀλίγον εἶδον ὅτι ὁ κύων ἐξεληθὼν εἰς τὸ νησίδιον ἐπήδα ὠρῶμενος πέραξ πράγματός τινος ἀνθρώπινον ἔχοντος σχῆμα καὶ ἐκτάδην κειμένου ἐπὶ τοῦ τεφροῦ βράχου.

Προσεπέλασαν ἐν ἄκρᾳ σπουδῆς.

Πράγματι ἀνθρωπὸς τις κατέκειτο ἐκεῖ, καὶ ὁ ἀνθρωπος οὗτος ἦτο ὁ Ἑρσεβον!... Ὁ Ἑρσεβον καθημαγμένος, ὠχρὸς, ἀκίνητος καὶ ψυχρὸς, ἀναίσθητος—νεκρὸς ἴσως!... Ὁ Κλάας ἔλειχε τὰς χεῖρας αὐτοῦ γρύζων. Ὁ Ἑρρικ ἐγονυπέτησεν εὐθὺς παρὰ τὸ παγερὸν σῶμα καὶ προσήλωσε τὸ οὖς του ἐπὶ τῆς θέσεως τῆς καρδίας.

—Ζῆ!... ἰκούω ἓνα πηλμόν!... ἀνεκραξε.

Ὁ Μαλάριος, δραξάμενος τοῦ ἐνὸς τῶν βραχιόνων τοῦ Ἑρσεβον καὶ ἀναζητῶν τὸν σφυγμὸν ἔσισε θλιβερῶς τὴν κεφαλὴν, εἰς σημεῖον ἀμφιβολίας· ἀλλ' οὐδὲν ἦπτον ἠθέλησε ν' ἀποπειραθῆ πάντα τὰ ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν ὑριζόμενα μέτρα. Ἀνεβίξας εὐρύν ἐριούχον ζωστήρα, ὃν ἔφερε περὶ τὴν ὄσφυν, διέσχισεν εἰς τρία μέρη, ἔδωκεν ἑνὰ ἐν εἰς ἕκαστον τῶν νεκρίσκων καὶ ἤρξατο μετ' αὐτῶν προστρίβων ῥωμαλέως τὸ στήθος τὰς κνήμας καὶ τοὺς βραχιοναίους τοῦ ἀλιεῖος.

Μετ' ὀλίγον ἀδιστακτικῶς κατεφάνη ὅτι ἡ προστριβὴ ἀνεζωγονοῖ τὴν κυκλοφορίαν. Οἱ παλμοὶ τῆς καρδίας καθίσταντο ἦπτον ἀσθενεῖς, τὸ στήθος ἀνεσηκώθη, ἀσθενῆ, ἀνκνηθὴ ἐξέφυγε τῶν χειλέων... Ἐν τέλει ὁ Ἑρσεβον συνῆλθεν ἐκ τῆς λιποθυμίας του δυσδιάκριτον ἐκβαλὼν στεναγμόν.

Ὁ Μαλάριος καὶ οἱ δύο νέοι ἀνεγείρναντες αὐτὸν μετεκόμισαν ἐν σπουδῇ εἰς τὸ ἀκατίον. Καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ἀπέθετον αὐτὸν ἐπὶ στρωμνῆς ἐξ ἰστίων, ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς.

—Νὰ πιῶ! εἶπε δι' ἀσθενοῦς φωνῆς.

Ὁ Ἑρρικ ἔθηκεν εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ φιάλην οἰνοπνεύματος. Κεκτέπτε σταγόνας τινὰς καὶ ἐφάνη λαβῶν ἐπίγνωνσιν τῶν κατ' αὐτόν, ἐφ' ὅσον

ἡδύνατό τις νὰ συμπεράνη ἐκ τοῦ πλήρους στοργῆς καὶ εὐγνωμοσύνης βλέμματός του. Ἄλλὰ καταβληθεὶς σχεδὸν ἀμέσως ὑπὸ τῆς κοπώσεως ἐβυθίσθη εἰς ὕπνον ὁμοιάζοντα πρὸ ὕλοτελῆ λήθαργον.

Οἱ σωτῆρες αὐτοῦ φρονοῦντες εὐλόγως, ὅτι ὡς τάχιστα ἔπρεπε νὰ ἐπιστρέψωσιν οἰκαδε, ἀνέλαβον τὰς κώπας στιβαρῶς πρὸς τὴν πόρον κωπηλατούντες. Ἐφθασαν δὲ μετ' ὀλίγον, καὶ πελαγίας πνεύσης αὔρας ἐπέστρεψαν ταχέως εἰς Νορόην.

Ὁ Ἐρσεβον μετενεχθεὶς εἰς τὴν κλίνην του, καλυφθεὶς ὄλος ὑπὸ ἐπιδέσμων ἐξ ὄρεινης ἀρτίκας, πῶν ζωμόν καὶ ποτήριον ζύθου ἀνέλαβεν ὄλοσχερῶς τὰς αἰσθήσεις του. Οὐδὲν ἄλλο ὑπέστη εἰμὴ κάταγμα τοῦ πῆχεως τῆς χειρὸς καὶ μῶλωπας ἢ ἀμυχᾶς ἐφ' ὅλου τοῦ σώματος. Ἄλλ' οὐδὲν ἤττον ὁ Μαλάριος ἀπήτησε νὰ μείνῃ ἡσυχος καὶ νὰ μὴ κοπιᾷ τῆ ὀμειῶν. Ὁ ἀσθενὴς ἀπεκοιμήθη ἡσύχως.

Μόνον τὴν ἐπαύριον τῷ ἐδόθη ἄδεια ν' ἀνοίξῃ τὸ στόμα του καὶ ἐξηγήσῃ δι' ὀλίγων τί εἶχε συμβῆ.

Καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ τυφῶνος τὴν στιγμήν καθ' ἣν ἀνεπετάννυε τὸ ἰστίον ὅπως ἐπιστρέψῃ εἰς Νορόην, ἐξεσπενδονήθη κατὰ τῶν ὑφάλων τοῦ νησιδίου, ἐφ' ὧν τὸ ἀκάτιον συνετρίβη εἰς μυρία τεμάχια, ἀναρπασθέντα παρευθὺς ὑπὸ τῆς τρικυμίας. Ὁ Ἐρσεβον εἶχε βίβη εἰς τὴν θάλασσαν μίαν στιγμήν μολὶς πρὸ τοῦ δυστυχῆματος, ὅπως ἀποφύγῃ τὴν φοβερὴν σύγκρουσιν. Ἄλλὰ μικροῦ δεῖν συνετρίβη ἐπὶ τῶν βράχων καὶ μετὰ μυρίους ἀγῶνας κατώρθωσε νὰ συρτῆ ἐκτὸς τῆς φορᾶς τῶν κυμάτων. Καταπεπονημένος ἐκ τῆς ἄκρας κοπώσεως, τεθραυσμένος ἔχων τὸν ἕνα βραχίονα, τὸ σῶμα ὄλον κεκαλυμμένον ὑπὸ ἐκχυμώσεων εἶχε μείνῃ ἐξηπλωμένος, ἀνίσχυρος, οὐδ' εἶχε πλέον συνειδησιν πῶς διῆλθε τὰς εικοσιτέσσαρας ἐκεῖνας τῆς προσδοκίας ὥρας, μεταπίπτων, βεβαίως, ἀπὸ σφοδροῦ πυρετοῦ εἰς παντελῆ λιποθυμίαν.

Τώρα ἦτο ἐκτὸς κινδύνου, ἀλλ' ἀμέσως ἀπελπισία κατέλαβεν αὐτὸν διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀκατίου του καὶ τὴν ἀκίνησίαν τοῦ βραχίονος αὐτοῦ ἐσφιγμένου μεταξύ δύο σκιδίων. Τί ἔμελλε ν' ἀπογίνῃ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι θὰ ἡδύνατο νὰ κόμῃ χρῆσιν τοῦ βραχίονός του μετὰ ὀκτώ ἢ δέκα ἐβδομάδων ἀνάπαυσιν; Τὸ ἀκάτιον ἦτο τὸ μόνον τῆς οἰκογενείας κεφάλαιον, καὶ τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἐξηφανίσθη διὰ μιᾶς συντριβῆν ἐπὶ τῶν ὑφάλων. Νὰ ἐργασθῆ διὰ λογαριασμόν ἄλλων ἦτο χαλεπὸν ἐν τῇ ἡλικίᾳ του. Ἄλλὰ καὶ ἂν τὸ ἀπεράσιζε θὰ εὕρισκεν ἄρα γε ἐργασίαν; Ἀμφίβολον, διότι οὐδεὶς ἐν Νορόῃ προσελάμβανε βοηθούς, καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ἐργοστάσιον εἶχεν ἀναγκασθῆ πρὸ τινος νὰ ἐλαττώσῃ τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ.

Τοιαῦται ἦσαν αἱ πικραὶ τοῦ Ἐρσεβον σκέψεις ἐν ᾧ κατέκειτο ἐπὶ τῆς ἐπωδύνου κλίνης του, πρὸ πάντων δὲ ὅτε ἀναρρώσας ἡδυνήθη νὰ καθίσθῃ εἰς τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἔδραν τὸν βραχίονα διὰ ταινίας ἀναδεδεμένον ἔχων.

Ἡ οἰκογένεια μέχρι τῆς ἐντελοῦς αὐτοῦ θεραπείας ἀπέζη ἐκ τῶν τελευταίων της πόρων καὶ ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τῶν τεταρχειυμένων ὀνίσκων, οἵτινες ὑπελείποντο ἐν τῇ ἀποθήκῃ. Ἄλλὰ τὸ μέλλον ἐφαίνετο μέλαν καὶ οὐδεὶς διέβλεπεν εἰς αὐτὸ παρήγορον τινὰ ἀκτίνα.

Ἡ ἄκρα αὕτη ἀπόγνωσις τῆς οἰκογενείας ἐπήνεγκεν ἄλλην αὖθις τροπὴν εἰς τὰς σκέψεις τοῦ Ἐρικ. Ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας ἡ εὐτυχία ὅτι ἔσωσε τὴν ζωὴν τοῦ Ἐρσεβον—διότι εἰς τὴν θεραπείου αὐτοῦ ἀρροσίωσιν ἀνήκεν ἡ τιμὴ τῆς σωτηρίας τοῦ ἀλιέως—ἀπησχόλει τὸν νοῦν αὐτοῦ κατ' ὀλοκληρίαν. Πῶς νὰ μὴ ὑπερηφανεύηται ὅτε ἐβλεπε τὸ βλέμμα τῆς Κατρίνας καὶ τὸ τῆς Βάνδας προσηλούμενον ἐπ' αὐτοῦ, ὑγρὸν ἐξ εὐγνωμοσύνης, ὡσεὶ ὅπως τῷ εἶπη:

—Κλέμας Ἐρικ, ὁ πατέρας σ' ἐγλύτωσε ἀπὸ τὰ κύματα, καὶ σὺ τὸν ἐγλύτωσες ἀπὸ τὸν θάνατον.

Βεβαίως αὕτη ἦτο ἡ ὑπάτη ἀμοιβὴ ἦν. ἐπεθύμει διὰ τὴν αὐταπάρησιν ἣν ἐπεδείξατο καταδικάσας ἑαυτὸν εἰς τὸν βίον τοῦ ἀλιέως. Τί γλυκύτερον καὶ πρὸς καρτίριαν συντελεστικότερον τῆς ἐνδομύχου συναισθήσεως ὅτι ἀνταπέδωκεν, διὰ μιᾶς ὡς εἶπεῖν, πάντα τὰ εὐεργετήματα εἰς τὴν θετὴν αὐτοῦ οἰκογένειαν;

Ἄλλ' ἡ οἰκογένεια ἐκεῖνη, ἥτις τόσον γενναίως εἶχε συμερισθῆ μετ' αὐτοῦ τὸ πρεῖον τῶν κόπων τῆς μετ' ὀλίγον ἔμελλε νὰ στερηθῆται καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπισοσίου ἄρτου. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ ἐπιβαρύνῃ ἐτι αὐτήν; Τὸ καθῆκον αὐτοῦ δὲν ἀπῆτει ἄρα γε πάντα νὰ ἐπιχειρήσῃ ὅπως τῇ προσέλθῃ ἄρωγός:

Ὁ Ἐρικ εἶχεν εὐκρινῆ συνειδησιν τῆς υποχρεώσεως ταύτης. Περὶ τοῦ μέσου μόνον τῆς ἐκτελέσεως ἐδίσταζε, ὅτε μὲν διανοούμενος νὰ μεταβῆ εἰς Βέργκεν καὶ γίνῃ ναύτης, ὅτε δὲ ἄλλο τι μέσον ὀνειροπολῶν ὅπως ἀμέσως καταστῆ ὠφέλιμος.

Ἡμέραν τινὰ ὠμολόγησε τὰς σκέψεις αὐτοῦ πρὸς τὸν Μαλάριον, ὅστις ἀκούσας τὰ ἐπιχειρήματα, ἐπεδοκίμασεν μὲν αὐτὰ, ἀλλ' ἐπολέμησε πάσῃ δυνάμει τὸ σχέδιον αὐτοῦ νὰ γίνῃ ναύτης.

—Ἐννοῶ, ἂν καὶ λυπούμαι κατάκαρδα δι' αὐτὸ, τῷ εἶπεν, ὅτι ἀπεφάσισε νὰ μείνῃς ἐδῶ διὰ νὰ συμερισθῆς τὴν ζωὴν τῶν θετῶν σου γονέων! Ἄλλὰ δὲν ἐννοῶ διατί θὰ ὑπάγῃς νὰ καταδικάσῃς τὸν ἑαυτόν σου, μακρὸν αὐτῶν, εἰς ἐπάγγελμα χωρὶς μέλλον, ἐν ᾧ ὁ ἰατρὸς Σβαρκεγκρόνκ προθύμως σοὶ ἀνοίγει ἐλευθέρην στάδιον! Σκέψου, παιδί μου, πρὶν ἀποφάσισης τοιοῦτο πρᾶγμα.

Τούτο μόνον δὲν εἶπεν ὁ Μαλάριος, ὅτι εἶχεν ἤδη γράψῃ εἰς τὴν Στοκόλμην ὅπως γνωρίσῃ εἰς τὸν ἰατρόν τὴν κατάστασιν τῆς οικογενείας τοῦ Ἐρικ. Δὲν ἐξεπλάγη λοιπὸν τὸ παράπαν ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἔλαβεν ἀπάντησιν, ἣν ἀνεκόνουσεν ἀμέσως εἰς τὸν Ἐρσεβον. Ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη εἶχεν ὡς ἔπεται :

« Στοκόλμη, τῆ 17 Μαρτίου.

Ἄγαπητέ μοι Μαλάριε,

Ἄσ' εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως διότι μοὶ ἐγνωστοποίησες ἵποῖον δυστύχημα ἐπῆνεγκεν εἰς τὸν ἐξαίρετον Ἐρσεβον ἢ θύελλα τῆς 3 τρέχοντος. Χαρὰν συγχρόνως καὶ ὑπερφηάνειαν ἠσθάνθη μαθὼν ὅτι ὁ Ἐρικ εἶδειξε καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, ὡς πάντοτε, γεννικιότη-α καὶ ἀφοσίωσιν. Ἐγκλειστώως εὐρίσκεῖς τραπεζικὸν γραμματίον πεντακοσίων κορωννῶν, τὸ ὁποῖον σὲ παρακαλῶ νὰ ἐγγειρίσῃς εἰς αὐτὸν ἐκ μέρους μου. Εἰπέ τῷ ὅτι ἂν δὲν ἀρχῇ ὅπως ἀγοράσῃ εἰς Βέργκεν τὸ καλλίτερον ἀλλευτικὸν ἀκάτιον ὅπερ δύναται νὰ εὔρῃ, νὰ μοὶ γράψῃ ἀμέσως. Τὸ ἀκάτιον τοῦτο ἄς ὀνομάσῃ *Kunthian* καὶ ἄς τὸ προσεγγίξῃ εἰς τὸν Ἐρσεβον ὡς νικιὴν ἀνάμνησιν. Ἐπειτα δέ, ἂν θέλῃ νὰ με ἀκούσῃ, ἄς ἔλθῃ εἰς Στοκόλμην ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὰς σπουδὰς του. Ἡ θέσις του μένει ἐλευθέρᾳ ἐν τῷ οἴκῳ μου ἂν δὲ ἀπαιτῆται καὶ ἐπιχειρήματι ὅπως τὸν πείσῃ νὰ ἐπιστρέψῃ, προσθέτω ὅτι τῶρα ἔχω πολλὰς ἀφορμὰς νὰ ἐλπίζω ὅτι θὰ εἰσδύσω εἰς τὸ μυστήριον τῆς γεννήσεώς του. Διατελῶ, φίλτατε Μαλάριε, μετ' ἀγάπης, ὁ εἰλικρινῆς καὶ ἀφοσιωμένος φίλος σου,

P. B. Σβαρνεγκρόνα, Δ. Ι.

Εὐχερῶς ἐννοεῖται ὑπὸ τῆς χαρᾶς πρόξενος ἐγένετο ἢ ἐπιστολῇ αὐτῇ. Ὁ ἰατρός δωρήσας τὸ ἀκάτιον εἰς τὸν Ἐρικ, καὶ οὐχὶ ἀμέσως εἰς τὸν Ἐρσεβον, εἶδεικνυεν ὅτι εἶχε κατανοήσῃ τὸν χαρὰ κτῆρα τοῦ γέροντος ἀλιείως. Ἄν προσέφερον αὐτὸ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Ἐρσεβον, ἦκιστα πιθανὸν ἦτο ὅτι θὰ τὸ ἐδέχετο οὗτος. Ἀλλὰ πῶς νὰ τὸ ἀρνηθῇ προσφερόμενον ὑπὸ τοῦ θεοῦ υἱοῦ του καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα *Kunthia* ὅπερ τῷ ἀνεμίμησεν πῶς ὁ Ἐρικ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οικογένειαν αὐτοῦ;

Ἐν τῇ εὐτυχίᾳ ταύτῃ μόνῃ ἢ ἰδέα τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Ἐρικ καθίστα σκυθρωπὰ τὰ πρόσωπα πάντων. Οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ ὁμιλήσῃ εἰς πάντες τοῦτο εἶχον κατὰ διάνοισιν. Καὶ αὐτὸς ἔτι ὁ Ἐρικ, τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ στήθους κλίνων, ἐκυμαίνετο μετὰ τῆς φυσικῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν ἰατρόν ἐκπληρῶν τὸν μυστικὸν πόθον τῆς ἰδίας του καρδίας, καὶ τῆς οὐχ ἦττον φυσικῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ μὴ δυσχερῆσθῃ τὸς θεοὺς αὐτοῦ γονεῖς.

Τὴν σιγὴν ἀνέλαβε νὰ λύσῃ ἢ Βάνδα.

— Ἐρικ, τῷ εἶπε διὰ τῆς γλυκείας καὶ σοβαρᾶς φωνῆς τῆς, δὲν πρέπει νὰ εἰπῆς ὄχι εἰς τὸν ἰατρόν, κατόπιν ἀπ' αὐτὸ τὸ γράμμα του! Δὲν πρέπει, διότι καὶ εἰς ἐκεῖνον θὰ δείξῃς πῶς εἶσαι ἀχάριστος καὶ τὸν ἐκυτόν σου θὰ ζημιώσῃς!... Ἡ θέσις σου εἶνε μὲ τὸς σοφοὺς καὶ ὄχι μὲ τὸς ψαράδες!... Εἶνε τόσος καιρὸς τῶρα πού τὸ σκέπτομαι! Καὶ ἀπ' οὐ κανεὶς ἄλλος δὲν τολμᾷ νὰ σοῦ τὸ εἰπῇ σοῦ τὸ λέγω ἐγὼ!..

— Ἐχει δικαίον ἢ Βάνδα! ἀνέκραξε μειδιῶν ὁ Μαλάριος.

— Ἐχει δικαίον ἢ Βάνδα! ἐπανελάβε νὰ ἀγαθὴ Κατρίνα, ἀπομάχξασα ἐν δάκρυ.

Οὕτω δὲ τὸ δευτέρον ἤδη ἀπεφασίσθη ν' ἀπέλθῃ εἰς Στοκόλμην ὁ Ἐρικ.

[Ἐπεται συνέχεια]

Η ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΑΓΑΘΟΕΡΓΙΑ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Αἱ κυρίαὶ τοῦ Γολγοθᾶ.

(Ἐκ τῶν τοῦ *Mail ne du Camp*)

Περιπλανώμενος ἱππότης τῆς εἰς θάνατον κηταδεδικασμένης μοναρχίας, ὁ Σατωβριάνδος τετραυματισμένος, ἀγωνιῶν, κατὰ ττικτος ἐκ τῆς εὐλογίας, ἐγκατελείφθη ὑπὸ τοῦ κυβερνήτου τοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον ἐμελλε νὰ τὸν μεταφέρῃ μακρὰν τῆς Γαλλίας, καθ' ἣς εἶχε πολεμήσει, καὶ ἐφιλοζενήθη παρὰ τῆς γυναικὸς Ἀγγλου τινὸς πρῶρως, ἣτις περιέθαλψε καὶ ἔσωσεν αὐτόν. Εἰς αὐτὴν ὀφείλει τὴν ζωὴν του, οὐδ' ἐφάνη τοῦτου ἐπιλήσμων. Ἀναμνηστικῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν αὐτοῦ τὸ ἐπεισόδιον ἐκεῖνο τῆς νεότητός του, ἀνακράζει· «Αἱ γυναῖκες ἔχουσιν οὐράνιον φιλανθρωπίαν ὑπὲρ τῶν δυστυχῶν!» Αὐτὸ τοῦτο ἀνεφώνησα ἄκων καὶ ἐγὼ, ὅτε ἐπεσκέφθην τὸ λεπροκομεῖον, ἐν ᾧ ἐργάζονται αἱ κυρίαὶ τοῦ Γολγοθᾶ. Αὐταὶ δὲν ὑπάγονται εἰς θρησκευτικὸν σωματεῖον, ἀλλ' ἀνήκουσιν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἀποτελοῦσιν ἐταιρίαν λαϊκὴν καὶ ἐλευθέραν, οὔτε δι' ὄρκου τινὸς δεσμευόμεναι, οὔτε δι' ἰδιαιτέρου ἐνδύματος διακρινόμεναι. Καὶ ἔχουσι μὲν ἀληθῶς τὰς ἀρρώστους των ἐν τῷ νοσοκομείῳ, ἀλλ' ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῶν ἔχουσι τὰ τέκνα των, τὰς σχέσεις των, τὰς διασκεδάσεις των, τὰ κοινωνικὰ των καθήκοντα. Ἐὰν δὲ ἀφιερῶσιν ὥρας τινὰς πρὸς ἀνακούφισιν ἀνιάτων δεινῶν καὶ ἐγκαταλείπωσιν αὐθορμήτως τὴν τοῦ βίου αὐτῶν πολυτέλειαν, ὅπως ἐπιδέσσωσι καρκίνους καὶ πλύνωσιν ἐρπητας διαβρωτικούς, πράττουσι τοῦτο ὑπακούουσαι εἰς τὰς ὁρμὰς τῆς ἐμφορῆσεως αὐτὰς πίστεως.

Τὸ ἴδρυμα εἶναι πρόσφατον, θεμελιωθὲν ἐν Λυῶνι, καθ' ἣν ἐποχὴν περίπου αἱ Μικραὶ ἀδελφαὶ τῶν ἀπόρων ἐπελαμβάνοντο ἐν Σκιν-